

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: *Čím je Instagram? (V rukou skupiny gymnazistek)*

Autorka práce: Karolína Fránková

Vedoucí práce: Mgr. Vítězslav Slíva

Posuzovaná práce se za využití kvalitativních etnografických metod věnuje výzkumu fenoménu Instagramu v uživatelské zkušenosti gymnaziálních studentek. Práce obsahuje teoretický úvod do problému nových médií a sociálních sítí, metodologickou část, jež přibližuje přístup charakterizovaný jako „virtuální etnografickou procházkou“, konečně pak prezentuje v praktické části získaná data a jejich interpretaci. Práce se ve výzkumných otázkách dotazuje po důvodech používání Instagramu, po způsobech, jak jej informantky využívají, konečně po významu toho, když „dávají like“. Práce dochází k závěrům (zde zmiňuji jen část), že Instagram náleží k skupinové identitě informatek, že informantky uplatňují různé uživatelské strategie, konečně že „dát like“ nikterak primárně není záležitostí pouze vkusu či výrazem toho, že „se líbí“, nýbrž i výrazem podpory a loajality.

Komentáře a připomínky:

- 1) Již v úvodu rozvržená struktura práce je problematická. Na jakou otázku (s. 3. nahoře) se má odpovídat? V Úvodu samém se autorka táže po smyslu volby Instagramu. Jde o tuto otázku? Jinak řečeno: až teprve na s. 30 se dozvídáme, o čem práce vůbec je. Pokud by téma nebylo naznačeno v názvu práce, nedávalo by prvních 30 stran žádný smysl.
- 2) Za problematické považuji pojetí média jako prostého „zprostředkování“ čili „conduit“.
- 3) V teoretické části se práce věnuje příliš široce tématu nových médií. Příliš široce proto, že nová média takřikajíc nejsou (pro nás, nyní) novinkou a v zásadě se dají odbýt krátkým komentářem, dále však proto, že využití této teoretické partie v práci nenacházím. Zvláštním případem je velmi dlouhý výklad povahy a definice sociálních sítí, jenž rezultuje dokladem, že Instagram takto za sociální síť považovat můžeme, neboť této definici odpovídá, avšak k čemu je takový doklad vůbec zapotřebí?
- 4) Oproti tomu, jak neúměrně dlouhá část práce se věnuje příliš obecným či z hlediska zaměření práce nepodstatným definicím, bych naopak očekával, že bude zavedena jiná teoretická báze, již by bylo lze využít k analýze dat. Příkladem budiž teorie identit.
- 5) „Kdo“ a „kde“ popisuje metodu etnografického výzkumu virtuálního prostředí „níže“? (s. 14)
- 6) Za miliardu „čeho“? (s. 25)
- 7) Práce v zásadě deklaruje, že její metodou je cosi jako cross-over zúčastněného pozorování a polostrukturovaného rozhovoru. Tento rozhovor totiž současně zahrnoval společné brouzdání Instagramem. S tím jsem v zásadě ochoten se smířit, na hraně však je zdrojový materiál, který, jak mi z práce vyplývá, činí pouhých deset hodinových rozhovorů/pozorování.
- 8) Jaký přesně byl smysl onoho sledování profilů informantek, pokud práce neobsahuje *žádnou* analýzu těchto profilů?
- 9) „Personifikovat“ neznamená totéž jako „personalizovat“. (s. 40)
- 10) „Viz“ je imperativem singuláru druhé osoby slovesa „vidět“. Ergo bez tečky.
- 11) Považuji za velkou škodu, že práce nevyužívá motiv tělesnosti, jenž měl být původním východiskem zájmu o Instagram. Práce sice deklaruje, že se tento motiv takřikajíc neprokázal jako podstatný, ale tady bych si dovolil tvrdit, že se o to spíše práce ani nepokusila. Autorka si nedokázala klást správné otázky.

- 12) Za poměrně podstatný nedostatek práce považuji fakt, že analytická část je víceméně pouhou verbalizací či reformulací komentářů informantek, nic zvláštního navíc nepřináší, konečně pak navíc tyto velmi mělké analytické výsledky figurují v nezměněné podobě v závěrech práce. Žádný hierarchický rozdíl mezi výpověďmi informantek, analytickými komentáři a závěry práce proto nenacházím.
- 13) Většinou necítím potřebu příliš dlít u formálních (ne)náležitostí práce, zde se však musím velice ostře ohradit proti vzhledu posuzované práce. Pokud si je autorka vědoma toho, že jí činí problém spona přísudku s podmínkou, měla by využít korektora. Pokud si toho vědoma není, pak si ji dovoluji upozornit, že tento problém má. Na šesti řádcích na s. 17 jsou hned tři hrubky, čímž výčet v celé práci zdaleka nekončí. Fatální je i užívání čárek, ani anglické překlady nejsou autorce ke cti (např. „dílo, jež je složeno z jednotlivých kusů nějakých materiálů, z nichž každým vede ještě množství cest k dalším jednotkám.“ s. 10). Práce je svázána způsobem, že strana 2 tvoří svérázný patitul, pobaví pak „Chyba, záložka není definována“ v obsahu. Přiznávám, že považuji tuto stránku práce za zcela nepřijatelnou, práce by takto vůbec neměla být posuzována; verdikt v této věci však ponechávám na komisi.

Práce nepatří celkově k nejzdařilejším, moje hodnocení nemůže být po výše uvedených komentářích vysoké. Za předpokladu, že autorka vypořádá alespoň ty podstatnější z kritických výhrad, považuji práci přinejlepším za **dobrou**, současně pak práci k obhajobě **doporučuji**, resp. dávám autorce možnost se v těchto bodech hájit před zkušební komisí.

V Praze 11. června 2016

Jakub Marek, Ph.D.